

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

10. Pastoralis Officii &c. Constitutio Renovatoria Bullæ Apostolici Ministerii circa disciplinam præsertim Regularem pro Regnis Hispaniarum.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

X.

Constitutio Renovatoria Bullæ Apostolici Ministerii circa disciplinam præsertim Regularem pro Regnis Hispaniarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Pastoralis Officii sollicitudo nos admonet in his vigilantie, & auctoritatis Nostræ partes libenter interponere, ut quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad Dominici Gregis, animarumque salutem, & directionem providè constituta reperiuntur, suum plenarium fortiantur effectum.

Querela de dicta Constitutionis inobservantia & contra eam hæcenus gestorum annullatio.

§. 1. Cum itaque quamplurium ex Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Regnorum Hispaniarum literis non ita pridem intellexerimus, Constitutionem pro Ecclesiastica disciplina in eisdem Regnis servatione, & instauratione à fel. record. Innocentio PP. XIII. Prædecessore Nostro die 13. Maii 1723. post maturum consilium editam, quæ incipit: *Apostolici Ministerii &c.*, ac subinde à Nobis per quædam Nostras in simili forma Brevis die 23. Septembris 1724. desuper expeditas literas, quibus totum ipsius Constitutionis tenorem inferuimus, confirmatam, & innovatam per nonnullos præsertim Regulares in dd. Regnis degentes hand omnino, ut par erat, servari, quinimo ejus executionem variis artibus, inanibusque prætextibus retardari, atque eludi; graviter commoti fuimus, nec desuimus conceptum inde dolorem, ac indignationem Nostram cum Superioribus generalibus ipsorum ordinum communicare, eisque disertè explicare firmam, constantemque voluntatem, ac intentionem Nostram esse, ut memorata Constitutio promptè, & omnimodè executioni demandaretur, & in transgressores, seu inobedientes condignis pœnis animadverteretur: Ipsi vero Superiores Generales pro ea, qua præditi sunt, prudentia, probitate, & filiali in Nos, & hujus S. Sedis mandata obsequio, id contra, & præter eorum mentem, ac non sine iniquo animi sui merore accidisse Nobis, ingenue declararunt, vehementer etiam improbantes quidquid contra eandem Constitutionem scripto, vel factò attentatum fuerit per aliquot suos subditos, pro quibus erroris, ac noxæ veniam à Nobis suppliciter implorant, simulque polliciti sunt sedulam se daturos operam, ut quæ in ea faciendæ, servandæque præscribuntur, ab omnibus, & singulis suis Religiosis absque mora adimpleantur. Licet autem Nos non minus ad enixas eorumdem Superiorum Generalium preces, quam ob peculiarem paternæ charitatis affectum, quo Religiosus semper prosequuti sumus, & prosequimur familias, in quarum altera, inclito nempe Fratrum Prædicatorum Ordine diu versati sumus à pœnis adversus dictos transgressores infligendis abstinemus, nihilominus quæcumque hæcenus ad remorandam, sive eludendam, aut quomodolibet impediendam prædictæ Constitutionis executionem à nonnullis ex præfatis Regularibus scripta, acta, & gesta fuerunt cum inde sequitis, & quancumque sequuturis, auctoritate Apostolica tenore præsentium reprobamus, & damnamus, ac pro reprobatis, & damnatis ab omnibus haberi volumus, & decernimus.

Uberior declaratio dispositionis.

§. 2. Præterea gravius mentis Nostræ super eadem Constitutione testimonium, ac Judicium perhibere volentes, districtè, ac in virtute sanc-

tæ Obedientiæ Nobis Vicaria Christi potestate in Terris fungentibus ab Universis Christianis debita, harum, serie denno præcipimus, & mandamus, ut exactè, & inviolabiliter, omnique colore, prætextu, titulo, & contraria quavis interpretatione prorsus sublatis, serventur omnia, & singula in enarrata Innocentii Prædecessoris Constitutione sancita, ordinata, declarata, ac quoquo modo contenta, quæ Clerum tum Secularem, tum Regularem prædictorum Regnorum concernunt, etiam juxta formam in hisce literis Nostris, ut infra, præscribendam. Cum igitur in eadem Constitutione inter alia cautum fuerit, ne in Monasteria, Conventus, & Domos tam Virorum, quam Mulierum plures Personæ reciperentur, quam quæ vel ex proventibus ipsorum Monasteriorum, Conventuum, aut Domorum, sive ex consuetis elemosynis, aliisque obventionibus in commune conferendis possint commode sustentari; Hinc pro firmiori saluberrimæ istius sanctionis robore statuimus, ut Superiores eorumdem Monasteriorum, Conventuum, & Domorum subditis suis, sive Clericis, sive Conversis ibidem degentibus subministrari curent, & faciant omnia ad victum, & vestitum necessaria; Et si plures Religiosos in aliquo Conventu nunc existere compertum fuerit, quam in eo juxta modum præmissum sustentari valeant, Superior Provincialis, sive Prælatus eos ad alterum ejusdem Provinciae Conventum, qui ipsorum sustentationi idoneus, & sufficiens sit, statim transferat; Quatenus verò numerus Religiosorum in singulis Provinciis degentium, vires Conventuum uniuscujusque Provinciae respectivè excedat, non alii deinceps ad Religiosum habitum in ea suscipiendum admittantur, donec per obitum hodiè viventium illo redactus sit, ut commode ali valeant: Dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Nostro, & Apostolicæ Sedis in eisdem Hispaniarum Regnis Nuncio ferè injungentes, quatenus sedulo curet, ut præmissa plenarium suum effectum obtineant, prout illi in dicta Constitutione demandatum fuerat.

super Religiosorum numero ex obventionum sufficientia metiendò.

§. 3. Similiter volumus, ut in promotione Regularium ad Ordines, decretum pia memoria Clementis PP. VIII. Prædecessoris etiam Nostris, juxta memoratam Constitutionem accuratissimè observetur, districtè quoque inhibentes omnibus Archiepiscopis, & Episcopis præfatis, ne eosdem Ordines conferre præsumant alicui Regulari, qui vel in Monasterio, sive Conventu intra suam Diocæsiam sito non degat, vel si de familia Monasterii, seu Conventus alterius Diocæsibus fuerit, litteras dimissorias sui Superioris Regularis non exhibeat, servata in præmissis decreti Clementis, ac Constitutionis Innocentii Prædecessorum prædictorum dispositione.

De observatione Decretorum super collatione Ordinum.

§. 4. Eisdem quoque Archiepiscopis, & Episcopis sub interminatione Divini Judicii denudò præcipimus, ut quibuscumque mulierum Monasteriis tam sibi subjectis, quam etiam quomodolibet exemptis, omni studio, ac diligentia incumbant, & advigilent executioni eorum, quæ pro custodienda Sanctimonialium clausura, impediendoque in dicta Monasteria exterorum ingressu, tum in Sacri Concilii Tridentini Decretis, tum in Constitutione similis memor. Gregor. PP. XIII. Prædecessoris itidem Nostris, quam idem Innocentius Prædecessor in præfata sua Constitutione innovavit, desuper sancita fuerunt.

De Sanctimonialium clausura custodienda.

§. 5. Porro injungimus quoque exactam ejusdem Innocentii Constitutionis observantiam circa Confessiones à Regularibus prædictis, nec etiam ex Indulto, quod eis competere perperam prætenditur in vim Bullæ Cruciatæ Sanctæ nuncupatæ, nec

De confessionibus Regularium.

ex alio quocumque privilegio expediendas absque precedente approbatione, & licentia Ordinarii pro tempore existentis loci, in quo Sacramentum poenitentiae ministraretur, servata quoque limitatione, quae in ipsa licentia ab eodem Ordinario adjecta fuerit, vel quoad tempus, vel quoad locum, vel genus Personarum; Declarantes, quod in omnibus casibus praedictis confessiones aliter factae, & respectivè exceptae nullae, atque invalidae, ipsique Confessarii eo ipso suspensi erunt.

Super Episcopi Diocesani approbatione obtinenda pro audiendis Monialium Confessionibus.

§. 6. Ad haec rursus prohibemus, atque interdiciamus, ne Regulares cujuscumque Ordinis, & Instituti excipere audeant Confessiones Monialium, etiam eorum regimini subiectarum, & ab Ordinarii Jurisdictione quomodolibet exemptarum, nisi, ultra licentiam suorum Superiorum Regularium, examinati fuerint, & pro ipsarum Monialium Confessionibus audiendis specialiter approbati ab Episcopo Diocesano; Et si secus factum fuerit, tunc quoque Confessiones irritas, & Confessarios ipso Jure suspensos fore iidem declaramus; Ab hujusmodi tamen lege, & ordinatione ad supplicationem Dilecti Filii Nostri Ludovici S. R. E. Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati eximius Superiores Generales, ac etiam Provinciales cujusvis Ordinis Regularis, quibus, ut Confessiones Monialium sibi tamen subiectarum duntaxat, absque istiusmodi speciali approbatione Episcopi Diocesani audire licet, & validè possint, permittimus, & indulgemus.

Poenitentia contravenientium Decreto circa deputationem Confessarii extraordinarii pro Monialibus.

§. 7. Et quia mentis, ac intentionis Nostri est, ut remota quavis diversa intelligentia, & interpretatione praecise serventur ea, quae in eadem Innocentii Praedecessoris Constitutione super assignatione, seu deputatione Confessarii extraordinarii Monialibus sub Praelatorum Regularium gubernio viventibus disposita fuerunt, statuimus quoque, ut Superiores, qui Decretum illud quocumque titulo, vel praetextu non servaverint, vel ejus executioni aliquod impedimentum directè, aut indirectè praebuerint, ipso facto suspensionem ab eorum Officiis, nec non privationem vocis tam activae, quam passivae incurrant.

It. infringentium Decreta de Oratoriorum privatorum Missis & usu Altaris portatilibus.

§. 8. Eisdemque poenis eo ipso, & absque alia declaratione incurrendis subijcimus etiam Regulares, qui sancitis, & ordinatis tum à rec. memor. Clemente PP. XI., tum ab ipso Innocentio Praedecessoribus quoad celebrationem Missae in Oratoriis privatis, sive eorumdem Regularium Cellis, nec non usum Altaris gestatorii, seu portatilibus qualitercumque contraverint, seu minime obtemperaverint.

Clausulae praeservativae.

§. 9. Decernentes pariter easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari debere; sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis praefatae Nuncios, aliosve quoslibet quacumque praesinentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus praemissis, ac quate-

nus opus sit Nostri, & Cancellariae Apostolicae Regula de Jure quaesito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis nec non quoruncumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliisque quibusvis etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, ac praescriptionibus quantumque longissimis, & immemorabilibus, Privilegiis quoque, indulgitiis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis Pii praedictis, illorumque respectivè Superioribus, aliisque quibuslibet personis, etiam specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibusque, & aliis Decretis etiam motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolica potestatis plenitudine in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & inferrentur, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, eidem praesentibus pro expressis, & insertis habentibus, illis aliis in suo robore permanens, ad praemissorum effectum, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Ut autem eadem praesentes litterae ad omnium notitiam facilis deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiae Lateranensis, ac Basilicae Principis Apostolorum, nec non Cancellariae Apostolicae, Curiaeque Generalis in Monte Citorio, & in Acie Campi Florae de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos quos illae concernunt, perinde arctari, & affigere, ac si unicuique eorum nominatum, & personaliter intimatae fuissent; utque ipsarum litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae, vel ostensa. Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 27. Martii 1726. Pontificatus Nostri anno secundo.

Publicationis Mandatum & transumptorum fides.

Die 27. Martii 1726. P. A. secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

Loco ✠ Annuli Piscatoris.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Indictione quarta, die vero 28. mensis Martii, Pontificatus autem SS. in Christo Patris, & D. N. D. BENEDICTI Divina Providentia Papae XII. anno secundo supradictae Litterae Apostolicae affixae, & publicatae fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariae Majoris, Cancellariae Apostolicae, Montis Citorio, & in Acie Campi Florae, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Marchetti Apost. Curs.

Publicatio.

Nicolaus Capelli Mag. Curs.

Litterae